

WYROK
z dnia 22 listopada 2016 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Magdalena Grabarczyk

Protokolant: Aneta Górniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 listopada 2016 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 7 listopada 2016 r. przez Elektromontaż-Lublin Sp. z o.o. w Lublinie w postępowaniu prowadzonym przez TAURON Dystrybucja S.A. w Krakowie

przy udziale wykonawców ZPUE S.A. we Włoszczowej zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. oddala odwołanie;
2. kosztami postępowania obciąża Elektromontaż-Lublin Sp. z o.o. w Lublinie i:
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15.000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Elektromontaż-Lublin Sp. z o.o. w Lublinie w Warszawie tytułem wpisu od odwołania,
 - 2.2. zasądza od Elektromontaż-Lublin Sp. z o.o. w Lublinie na rzecz TAURON Dystrybucja S.A. w Krakowie kwotę 4.319 zł 62 gr (słownie: cztery tysiące trzysta dziewiętnaście złotych sześćdziesiąt dwa grosze) stanowiącą uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika oraz dojazdu pełnomocnika na posiedzenie.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 2164) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Krakowie.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający – TAURON Dystrybucja S.A. w Krakowie – prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164), dalej jako: „ustawa” lub „Pzp” postępowanie o udzielenie zamówienia, którego przedmiotem jest dostawa stacji transformatorowych prefabrykowanych SN/nN, część nr 3 - Dostawa stacji transformatorowych prefabrykowanych SN/nN do Oddziałów w Gliwicach, Częstochowie i Będzinie. Ogłoszenie o zamówieniu opublikowane zostało w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 2 marca 2016 r. pod numerem 2016/S 043-071807. Wartość zamówienia jest większa niż kwota wskazana w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 Pzp.

W związku z przesłaniem przez zamawiającego informacji o unieważnieniu postępowania Elektromontaż – Lublin Sp. z o.o. w Lublinie wniósł odwołanie 7 listopada 2016 r. Zachowany został termin ustawowy na wniesienie odwołania i obowiązek przekazania zamawiającemu kopii odwołania.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 7 ust. 1 Pzp w zakresie niezachowania zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców przez preferowanie jednego wykonawcy - ZPUE SA w formie stosowania wobec niego złagodzonych wymagań i akceptacji jego ofert niezgodnych ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia, dalej również jako „SMW”;

- 2) art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp przez bezpodstawne odrzucenie oferty odwołującego pomimo spełnienia wymogów szczegółowych zawartych w przedłożonych dokumentach i złożonych wyjaśnieniach, tj.: raportów z testów badań i oceny technicznej głowic konektorowych, wobec braku występowania na rynku krajowym i unijnym certyfikatów zgodności na te głowice konektorowe, przy równoczesnym wykazaniu przez odwołującego spełnienia wymagań szczegółowych norm wymaganych przez zamawiającego i certyfikatu na zaciski V-klema spełniającej wymogi normy PN-EN 947-7-1:2012 jako w pełni spełniającego wymogi zamawiającego, przy braku spełnienia normy PN-EN - 947-7-2:2012 nie mającej zastosowania dla przedmiotu zamówienia;
- 3) art. 93 ust. 1 pkt 1 przez bezpodstawne unieważnienie postępowania przetargowego opierającego się na stwierdzeniu, że oferta odwołującego nie była zgodna z

wymogami SIWZ.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu unieważnienie unieważnienia postępowania w części 3, unieważnieniu odrzucenia oferty odwołującego i dokonanie wyboru oferty odwołującego jako najkorzystniejszej.

W uzasadnieniu odwołujący powołał treść pisma z 28 października 2016 r., którym zamawiający poinformował odwołującego o unieważnieniu postępowania w części 3. W uzasadnieniu tej czynności zamawiający wskazał, że oferta odwołującego podlega odrzuceniu. Jako przyczynę powołał niezgodność oferty odwołującego z wymogami SIWZ, tj. nie przedstawienie certyfikatu zgodności dla głowic kablowych konektorowych SN oraz nieprzedłożenie certyfikatu zgodności dla zacisków nN montowanych poza aparatem potwierdzającego zgodność z normą PN-EN-60947-7-2:2002.

Odwołujący przywołał, że zgodnie z pkt 3.3.1.1. ppkt h) SIWZ zamawiający wymagał Certyfikatu Zgodności dla głowic kablowych konektorowych SN, którego żaden producent nie posiadał na dzień składania oferty. Zamawiający nie odstąpił od tego wymagania, ani przez zmianę SIWZ, ani też w wyjaśnieniach udzielonych na stronie internetowej dotyczącej postępowania przetargowego.

Odwołujący ocenił, że w związku z brakiem certyfikatów zgodności dla głowic kablowych konektorowych SN na rynku europejskim, w tym takich renomowanych firm jak Nexans z Francji, NKT z Danii, czy korporacji międzynarodowej Tyco Electronics, brak takiego certyfikatu nie powinien być brany pod uwagę i stanowić podstawy odrzucenia oferty. Wskazał, że wobec braku certyfikatu do oferty dołączył raport z testu nr TE213 1401 dla głowicy K430TB i K300PB oraz raport z testu nr TE 213 09 14 dla głowicy K158LR, a także Ocenę Techniczną IEn - EWP-819/2011 z pismem EWP/150/2014 dla ww. głowic konektorowych potwierdzające parametry i normy żądane przez zamawiającego.

Wyjaśnienia te nie zostały uznane przez zamawiającego, który – dokonując ponownej oceny ofert nakazanej orzeczeniem Izby z 8 sierpnia 2016 r. - pismem z 29 września 2016 r. wezwał odwołującego do uzupełnienia certyfikatu.

Zarzucił, że brak złożenia certyfikatu przez ZPUE S.A. nie stanął na przeszkodzie zawarcia z tym wykonawcą umowy dotyczącej części I.

W odniesieniu do drugiej z podstaw niezgodności oferty z SIWZ odwołujący przypomniał, że zamawiający żądał w SIWZ przedłożenia certyfikatu zgodności na zaciski V-klema spełniającej wymogi normy PN-EN 947-7-1:2012 i PN-EN 947-7-2:2012. Wobec dołączenia do oferty Certyfikatu zgodności Nr 049/15/Z wyłącznie na zgodność z normą PN-EN 947-7-1:2012, zamawiający pismem z 6 czerwca 2016 r. wezwał odwołującego do złożenia następującego wyjaśnienia:

„Zgodnie z pkt 3.3.11. ppkt k) SIWZ Zamawiający wymagał dostarczenia Certyfikatu

Zgodności dla zacisków nN montowanych poza aparatem potwierdzającego zgodność z normami określonymi w [N24] i [N25] lub [N44] i [N45] Załącznika nr 1 do Standardu Technicznego. Do oferty dołączyli Państwo Certyfikat Zgodności potwierdzający zgodność z normą PN-EN- 60947-7-1:2012. Prosimy o wyjaśnienie.”

Odwołujący pismem z 17czerwca 2016 r. udzielił następującego wyjaśnienia:
„Wyjaśniamy że, Certyfikat Zgodności Nr 049/15/Z potwierdza zgodność z normą PN-EN 947-7-1:2012, która jest wymagana przez Zamawiającego, natomiast norma PN-EN 947-7-2:2012 według większości producentów zacisków nN praktycznie na rynku polskim nie jest stosowana. Wobec powyższego Producenti zacisków nN kierując się zapotrzebowaniem

rynkowym w swoich certyfikatach nie badali zacisków na zgodność z normą PN-EN 947-7-2:2012 traktując, że norma PN-EN 947-7-1:2012 na „...listwy zaciskowe do przewodów miedzianych” zawiera w sobie „...listwy zaciskowe przewodu ochronnego do przewodów miedzianych”. Ponadto informujemy, że zaproponowane w ofercie zaciski nN zgodne z normą PN-EN 947-7-1:2012 były dotychczas stosowane dla wszystkich koncernów energetycznych w Polsce”.

Odwołujący wskazał ponadto, że w dodatkowych wyjaśnieniach z 7 lipca 2016 r. doprecyzował, że Certyfikat Zgodności Nr 049/15/Z na zaciski typu „V” potwierdza zgodność z normą PN-EN 947-7-1:2012, która jest wymagana przez zamawiającego. Natomiast certyfikat ten nie potwierdza zgodności z normą PN-EN 947-7-2:2012, która to norma obowiązuje do zacisków pod przewody i kable o przekroju maksymalnym 120 mm². Te zaciski nie mogą być stosowane do podłączania kabli o przekroju 240mm², które występują przy podłączeniach urządzeń będących przedmiotem tego zamówienia publicznego. Odwołujący powołał, że wyjaśnienia zostały potwierdzone pismem Instytutu Energetyki dotyczącym polskich norm na V-klemy. Podniósł, że identyczne stanowisko przedstawił ZPUE S.A. dołączając pismo Stowarzyszenia Elektryków Polskich - Biuro Badawcze Jakości z 26 kwietnia 2016 r. Pismo to zostało uznane przez zamawiającego przy pierwszej ocenie ofert i zamawiający zawarł ze ZPUE S.A. umowę dotyczącą części I postępowania. Odwołujący zarzucił również, że zamawiający powtarzając czynność oceny ofert nie wzywał odwołującego do wyjaśnień lub uzupełnień w odniesieniu do normy PN-EN 947-7-1:2012.

Wykonawca ZPUE S.A. we Włoszczowej przystąpił do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego, zachowując termin ustawowy oraz obowiązek przekazania kopii przystąpienia zamawiającemu i odwołującemu. Przystępujący wniósł o odrzucenie odwołania, powołując się na upływ terminu związania ofertą odwołującego. Alternatywnie wniósł o oddalenie odwołania.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba rozpoznała odwołanie na podstawie stanu prawnego obowiązującego przed wejściem w życie ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1020). Stosownie bowiem do art. 16 ust. 1 tej ustawy nowelizującej do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej oraz do odwołań i skarg do sądu dotyczących tych postępowań stosuje się przepisy dotychczasowe.

Odwołujący zgłosił opozycję przeciwko dopuszczeniu ZPUE S.A. do udziału w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego. Argumentował, że oferta ZPUE S.A. została odrzucona przez zamawiającego w wykonaniu wyroku Izby, w związku z tym podmiot ten nie jest już wykonawcą uczestniczącym w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zatem nie ma interesu w popieraniu stanowiska zamawiającego co do unieważnienia postępowania.

Izba postanowiła oddalić opozycję. Dostrzeżono, że definicja pojęcia „wykonawca” wskazana w art. 2 pkt 11 ustawy nie wiąże statusu wykonawcy z postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego (jak czyni to art. 179 ust. 1 Pzp wskazując wprost „dane postępowanie o udzielenie zamówienia”) ale z zamówieniem publicznym tj. zgodnie z art. 2 pkt 11 Pzp umową dotyczącą przedmiotu zamówienia, jaką zamawiający zamierza zawrzeć.

W orzeczeniu wydanym w sprawie C-689/13 Trybunał Sprawiedliwości UE wyraził pogląd, że wykonawcy są uprawnieni do wnoszenia środków ochrony prawnej nawet w sytuacji, gdy skutkiem miałyby być unieważnienia postępowania, gdyż wówczas wykonawcy mogą ubiegać się o te zamówienie publiczne w kolejnym postępowaniu. Trybunał przywołał również orzeczenie w sprawie C-100/12. Skoro zatem wykonawca jest uprawniony do wniesienia odwołania, nawet jeśli jego skutkiem byłoby unieważnienie postępowania, to tym bardziej nie można odmówić prawa do udziału w postępowaniu odwoławczym wykonawcy, który popiera decyzję o unieważnieniu postępowania z powodu braku ważnych ofert, mając nadzieję na uzyskanie zamówienia w kolejnym postępowaniu.

System środków ochrony prawnej stanowi realizację postulatów dyrektywy odwoławczej i podstawowe pojęcia warunkujące dostęp wykonawców do systemu środków ochrony prawnej powinny być interpretowane z uwzględnieniem wykładni proeuropejskiej.

Ponadto art. 185 ust. 2 Pzp stanowi o interesie w uzyskaniu rozstrzygnięcia

korzystnego dla strony do której zgłosiło się przystąpienie. Izba nie miała wątpliwości, że ZPUE S.A. ma interes w utrzymaniu czynności unieważnienia postępowania, gdyż otwiera mu to możliwość do wzięcia udziału w kolejnym postępowaniu i uzyskanie zamówienia, o

które się ubiegał.

Izba postanowiła nie odrzucać odwołania na podstawie art. 189 ust 2 pkt 2 Pzp. Przepis ten nakazuje Izbie odrzucenie odwołania wniesionego przez podmiot nieuprawniony. Wniosek o odrzucenie odwołania motywowany był tym, że termin związania ofertą złożoną przez odwołującego upłynął, zatem oferta tego wykonawcy nie może być wybrana zgodnie z przepisami ustawy i tym samym odwołujący nie jest już podmiotem uprawnionym do wnoszenia środków ochrony prawnej.

Izba w składzie rozpoznającym odwołanie wyraża pogląd, że termin związania ofertą jest doniosły na gruncie przepisów ustawy, zamawiający może dokonać wyboru oferty wykonawcy w sytuacji, kiedy jest on związany złożoną przez siebie ofertą. Pomimo tego odwołanie wykonawcy, który nie jest związany swoją ofertą, nie powoduje obligu odrzucenia odwołania na podstawie art. 189 ust 2 pkt 2 Pzp. Nie można uznać za podmiot nieuprawniony wykonawcy, który ubiega się o zamówienie publiczne w danym postępowaniu, nie został prawomocnie wykluczony z postępowania o udzielenie zamówienia, ani też jego oferta nie została odrzucona przez zamawiającego.

Izba uznała, że odwołujący jest uprawniony do wniesienia odwołania zgodnie z art. 179 ust. 1 Pzp. Materiałnoprawne przesłanki dopuszczalności odwołania wskazane w tym przepisie należy bowiem badać w odniesieniu do wskazanych przez odwołującego zarzutów naruszenia przepisów ustawy. W konsekwencji, w okolicznościach sprawy, gdzie spór dotyczy odrzucenia oferty odwołującego z racji jej niezgodności z wymaganiami specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia, fakt braku związania odwołującego ofertą, którą złożył zamawiającemu, nie skutkuje oddaleniem odwołania na podstawie art. 179 ust. 1 Pzp.

Okoliczności faktyczne sprawy nie są sporne. Rozstrzygnięcia wymaga natomiast kwestia, czy zamawiający uprawniony był do odrzucenia oferty odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp.

Odwołanie podlega oddaleniu, pomimo tego że zarzuty odwołania znalazły potwierdzenie.

Izba zważyła przede wszystkim, że z powołanego przez zamawiającego uzasadnienia orzeczenia Izby wydanego w związku z badanym postępowaniem o udzielenie zamówienia w sprawach o sygn. akt KIO 1345/16 i KIO 1353/16 nie wynika dyrektywa

odrzucenia oferty odwołującego z przyczyn powołanych przez zamawiającego. Izba nie badała we wskazanym postępowaniu odwoławczym oferty odwołującego, ani też nie odnosiła się do wykładni postanowień SIWZ, które stały się przyczyną odrzucenia oferty odwołującego.

Z uzasadnienia powołanego rozstrzygnięcia Izby można wysnuć tezę o obowiązku zamawiającego dokonywania wykładni postanowień SIWZ tak jak zostały one napisane, a zatem wykładni literalnej, jako sprzyjającej zachowaniu zasady równego traktowania wykonawców oraz uczciwej konkurencji. Izba w tym składzie orzekającym zgadza się z tą tezą. Dostrzec jednak trzeba, że w przypadku wykazywania przez wykonawców zgodności oferowanych dostaw z opisanymi wymaganiami zamawiającego należy wziąć pod uwagę nie tylko SIWZ w literalnym brzmieniu, ale również przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2013 r. w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy oraz form, w jakich dokumenty te mogą być składane (Dz.U. poz. 231). § 6 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia pozwala zamawiającemu na żądanie zaświadczenia niezależnego podmiotu uprawnionego do kontroli jakości potwierdzającego, że dostarczone produkty odpowiadają określonym normom lub specyfikacjom technicznym. Rozporządzenie w sprawie rodzajów dokumentów stanowi jednak w § 6 ust. 4, że jeżeli wykonawca nie może złożyć zaświadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4 może złożyć inne dokumenty potwierdzające odpowiednio stosowanie przez wykonawcę równoważnych

środków zapewnienia jakości.

Z powołanych norm należy wysnuć wniosek, że w sytuacji nie złożenia przez odwołującego certyfikatów wymaganych w SIWZ, zamawiający powinien dopuścić możliwość potwierdzenia spełniania swoich wymagań innymi dokumentami. Zatem w sytuacji, gdy odwołujący nie złożył zamawiającemu certyfikatu zgodności dla głowic kablowych SN, lecz inne dokumenty – raporty z testów oraz pismo niezależnego instytutu – zamawiający powinien poddać je ocenie.

Przyczyny dla których zamawiający nie uznał dokumentów złożonych przez odwołującego zamiast certyfikatu powinny być wskazane w informacji o odrzuceniu oferty, co w okolicznościach sporu nie nastąpiło. W informacji o unieważnieniu postępowania zamawiający powoływał bowiem wyłącznie fakt nie złożenia certyfikatu. W tej sytuacji toczenie na rozprawie sporu co do tego, czy raporty z testu potwierdzają spełnianie wymagań zamawiającego jest niedopuszczalne (art. 192 ust. 7 Pzp).

Taką samą ocenę Izba wyraża wobec zarzutu dotyczącego certyfikatu zgodności z normą PN-EN-60947-7-2-2012. Dodatkowo należy podkreślić, że w tym wypadku, zamawiający, jeśli uznał, że sam certyfikat PN-EN-60947-7-1-2012 nie potwierdza spełniania jego wymagań lub że nie jest dokumentem równoważnym, powinien wezwać odwołującego

do uzupełnienia braku na podstawie art. 26 ust. 3 Pzp, a dopiero, gdy wezwanie okaże się bezskuteczne, mógł odrzucić ofertę odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp.

Skoro zamawiający odrzucił ofertę z naruszeniem ustawy, to unieważnienie postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 Pzp jest bezpodstawne.

W ocenie Izby zamawiający naruszył również art. 7 ust. 1 Pzp. Przyczyny, dla których odrzucił ofertę odwołującego, zamawiający znał od dnia otwarcia ofert. Nie były one jednak dla niego przeszkodą do udzielenie zamówienia w 1 części postępowania ZPUE S.A., który również nie złożył wymaganych certyfikatów. Kwestię tę zamawiający badał w czasie postępowania, jednak wyniki tego badania przyniosły odmienne skutki w przypadku ofert odwołującego i ZPUE S.A. Stosowanie w takich samych stanach faktycznych innych miar w stosunku do różnych wykonawców stanowi oczywiste naruszenie art. 7 ust. 1 Pzp, którego zamawiający się dopuścił.

Stwierdzone przez Izbę naruszenia przepisów ustawy nie przyniosły jednak skutku w postaci uwzględnienia odwołania.

Izba w składzie rozpoznającym odwołanie wyraża pogląd, że wybór najkorzystniejszej oferty w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego może nastąpić wyłącznie w sytuacji, gdy nie upłynął termin związania wykonawcy tą ofertą. Związanie ofertą ma znaczenie z punktu widzenia osiągnięcia celu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, czyli zawarcia umowy z wykonawcą, który złożył najkorzystniejszą ofertą z poszanowaniem zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców.

W sytuacji, gdy termin związania ofertą upłynął, jego przywrócenie nie jest możliwe. Pogląd przeciwny prowadziłby do tego, że zamawiający byłby zdany na swobodną decyzję wykonawcy, czy zechce zawrzeć umowę w sprawie zamówienia publicznego na warunkach wskazanych w ofercie, czy też nie. Zawarcie umowy nie byłoby w takim przypadku zabezpieczone przez wniesione wadium, gdyż zamawiający nie może zatrzymać wadium wykonawcy, który nie jest związany swoją ofertą. Wyrażenie przez wykonawcę zgody, który nie jest związany swoją ofertą, na zawarcie umowy z zamawiającym, nie jest udzieleniem zamówienia w postępowaniu prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego, lecz *sui generis* negocjacjami, co w sformalizowanym postępowaniu przetargowym jest niedopuszczalne.

Jest niesporne między stronami, że zamawiający wezwał odwołującego do przedłużenia terminu związania ofertą. Wezwania tego zamawiający zgodnie z art. 85 Pzp może dokonać tylko jeden raz. W tej sytuacji to na odwołującym spoczywała powinność dbania o to, aby termin związania ofertą nie upłynął, a odwołujący tego nie uczynił. Znajomość przepisów prawa oraz wynikających z nich następstw mieści się w modelu

staranności oczekiwanej od wykonawcy ubiegającego się o udzielenie zamówienia.

Nie ma też znaczenia, że odwołujący nie odebrał wadium, wniesionego w postępowaniu.

Termin związania ofertą i zabezpieczenie oferty wadium to dwie odrębne instytucje prawne,

dwa niezależne od siebie wymogi. Z faktu, że odwołujący nie odebrał wniesionego wadium, nie można domniemywać, że przedłużył termin związania ofertą. Postępowanie o udzielenie zamówienia ma charakter sformalizowany i zgodnie z art. 9 ust. 1 Pzp prowadzi się je w formie pisemnej. Nie ma w nim zatem miejsca na czynności konkludentne.

W tym stanie rzeczy Izba na podstawie art. 192 ust. 1 i 2 Pzp orzekła, jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach Izba orzekła na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Pzp, uwzględniając koszty wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego (ograniczając je do kwoty 3.600 zł) oraz koszty dojazdu na posiedzenie w łącznej kwocie 4.319 zł 62 zł, zgodnie z § 3 pkt 2 lit. a i b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010r. w sprawie wysokości oraz sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Przewodniczący: